

SZÉCSÉNYI HIRLAP

SAJTIRODALMI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN PENTEKEN.

ELŐFIZETESI ÁR:

Egész évre 8 korona. — Félvre 4 korona.

Hegyed évre 2 korona

Egyes szám ára 10 fillér

Előfizetéseket a kiadóhivatalba küldendők.

Szerkesztőség és kiadóhivatal, Rákóczi-út 565.

Kiadótulajdonos:

GLATTSTEIN ADOLF.

ELŐFIZETESI PÉNZEK,

reklamációk és hirdetések a kiadóhivatalhoz
lehozandók.

Nyitási díj a közlemények sorozatát 50 fillér

Hirdetések egység szerint.

Magyar árumintatárak a Keleten.

Irta: Dellér Mór.

Harmadik hónapja van uton a kereskedelmi múzeum áruminta-kiállítása. Belgrádban kezdte, Athénban folytatja, és most Citenjében fejezi be körútját a mostani kollektív. Igaz, hogy Belgrádban nem volt szerencséje. Oly időben érkezett oda, a mikor a horvát ügy miatt magasra csapkodtak a politika hullámai a valljuk meg őszintén, ellenünk is természetesen és mesterséges uton szították a gyűlöletes, nem annyira a szerbek, mint inkább szeretett horvát testvéreink. Hiszen sok horvát diákküldetés vonult Belgrádba, körülbelül (s talán nem egészen véletlenül) amaz időjáról, a mikor a magyar mintatár megnyitása volt terjedő vére. A viszonyok ilyen elfajulását előre sejtteni sem lehetett. Most Belgrádban hisztéria nem volt, hanem a mintatárért Belgrádba. De ha már ott volt, a közhelyen izzóvá vált hangulat és a harátságos hangulat között is meg kellett tartani a kiállítást, mert a megfulamodás, az elkolráadás sokkal szégyenletesebb lett volna. Ezt megtehettük hármely magáncég, de nem tehetik meg a magyar állam patronátusa alatt álló közintézet. Állani kellett volna tehát a vihar is, ha ez a látóhatáron komolyan fenyegetett vála. De a veszedelem elmaradt. Csak egy kis szinpad

fényriánás látzott messzről. Ez pedig senkinek sem ártott.

No de hát nem új dolog előtünk, hogy a versenytéren sok és élénk külső ellenőzettel kell megküzdenünk, és hogy ipari terfogalásunkkal a konkurrensaink, ha kell pénzzel, ha lehet erőszakkal, furfanggal és minden megengedhető, sőt meg nem engedhető eszközzel és áldozattal is meggátolják lekeznek. Beuonunk csak az lép meg hogy nálunk is sok előítélettel kell megküzdeni a múzeum exportpolitikájának, melynek praktikus megnyilvánulása a mostani vándor árumintakiállítás. Egyes hazai szaklapjaink ugyanis szokatlannal éles kritikával kicsinyelték le ez árumintakiállításokat.

Kétszáz elsőrendű magyar gyári vállalatra azt mondani, hogy kicsi készítményeket produkál, egy kicsit szegényes dolog, hogy a bírálal legenyhébb szavával éljünk. Mi is tapasztalhatunk erősebb kifejezést arra, hogy mit jelent a magyar ipar expanzív terjeszkedésének és ennek ez a forr megvilágítása. Mert kétségtelen, hogy Athénban fényes erkölcsi és anyagi sikert aratott az árumintakiállítás, tény, hogy Citenjében, mint azt az e helyen már közölt tudósítás hőven kifejtette, az egész udvar támogatásával gyönyörű erkölcsi sikert arattunk, a mit bizony még politikai szempontból sem szabad I kicsinyelni akkor, mikor egy-két más szláv államban alattomos hadjáratok

szerveztek ellentünk. És vajjon idomos-e ilyenkor ledísznópásztorozni annak a kis csapatnak a vezelő emberét, melynek szokatlannal szives vendégszeretét élvezték, melynek kiváltság, udvara, kormánya és egész intelligenciája elfőnt időtelben a társal megnyitására és beuonja környezetét, szakkörrel kiállításunk megtekintésére. — erre a föntebbiek után komoly feleletet nem érdemes adni.

Nagyon jól tudjuk, hogy ez a kiállítás nem fogja Montenegróba való exportunkat milliókkal megnövesztetni. De minden talpalattnyi térhódítás ránk nézve nyereség.

Azért egy-egy ilyen kiállítás időbel hoztat nekünk, mint a périsi, st. louis-i, líceoi, turini és más hasonló világgrázó kiállításoknál való költség, díszben való kivonulásunk. És azután hecsüljök meg a városok vendégszeretét. A montenegróval a szánk nézve kritikus időben, kényes helyzetben, igen szivesen, sőt kímélő módon fogadják beuonunkat. És ezt a dertől időnként még talán az uton kezükbe, hogy, miként ezt véreink megcseltekedtek, egyik legpraktikusabb intézkedést legunyolják, vagy annak tendenciáiról a közönséget megtevésszék.

Heti posta.

Hangyaholyt zavarni semmiesetre sem kellemes mesterség, akárhogyan is ügyeskedik az ember, könnyen póruljár, de most ta-

TÁRCZA.

Kurucz nóta.

Búg a tenger habja,
Féizokog az árja,
Kisírt szemű kurucz vitéz
A temelőt várja,
A zöld hantot várja.

Beleír a tenger
A vad éjszakába,
Zitált keblő jó vitéznek,
Megrogyan a lába,
Ő-szerogy a lába.

Száll a fehér sirály
Bánatimmal messze.
Mondjad Uram, nemes Uram
Szahadulaa lesz e?
Menekvés — mondd — lesz e?

Itt eszem kenyereim
A török határon,
Késmárk felől fúyul a szél . . .
De már nem is bánom,
Sorsomat nem szánom.

Kardos István.

Helyi strófák.

I.

Alig értem Pátriámba
Onnan felől Tólorozágból
Amugyan is fell szívem
Majd megrepedt a boldogságtól.

Alig léptem egyet kettőt
Repedéssel feldíszített aszfaltunkon
A térszene szép hangitól
Bízsergelt meg minden egyes idegszálam.

Ónfeledten sétálgattam
Lánykám mellett
És susogtam a fölébe
Mindenféle bájos s szépet.

Közbe, közbe elgondoltam
Milyen jó itt:
Semmit sem kell majd fizetni
S mégis lehet szép zenében gyönyörködni.

Amde egyszer egy reggelen
Amint épen lörölköztem
A térszene-s közbe látok
Egy kinyitott, széles markot.

Mit sem rejő
Boldog szívem felsőhajtott
S adágló és dolórsó
Adtam oda az utolsó koronámot.

II.

Minden ember ki csak itten
Nemest a jót lát
Hegyezze most szaporán a
Főlebotját.

Régi kobzom felszereltem
Új bélhúrral
S úgy indulok dérral durral
Pengefűl azt léjjes szusszal.

Városunknak minden, minden
Ujdonsága lesz az ének
Gyönyörű és méltó tárgy —
Csak legyen ki hallgat réja.

No de talán elég is lesz
Ennyi mára
S a közönség szives figyelmét kívánva
Folytatom a jövő számba.

Krtáids.

lán meg fogják nekünk bocsaítani a tényleges és tartalékos tiszt urak, hogy egy keveset belenyúljanak az ő erősen határolt birodalmukba.

Mi, akik az esemény perspektíváját innen messziről, teljesen objektív szemmel nézzük, ha helyeselni nem is, de mindenestre meg tudjuk érteni Hártil Lujza kisasszony *meccs* cselekedetét és miatta a világ egyetlenegy erkölcsi törvénytörése sem tudná elítélni őt, még akkor sem, ha a mi lelki cselekményeinket is katonai hadbíróaság irányozná és ők ülénék az erkölcsi törvénytörés zöld asztala mellett.

A mi becsületünk, a mi erkölcsi világnézetünk éppen olyan, mint a katonáé, csak hogy mi megbocsaítani is tudunk . . .

Ha Boroevics Szvetozár tábornaszernagy úr, egy anolyan „verekedő” vagy „arcszipkedő” tiszt urat küldene nyugalomba, fejet bajtanánk előtte; de mikor egy öreg alezredes, akinek harminc esztendeje vereségi oldalát a tiszti kardbojt — csak megvetni tudjuk a mi emberi szemünkkel nézve az ő cselekedetét.

Boroevics úr lehet kiváló katona, a haditudományok első rangú mestere, de annyi bizonyos, hogy a nagy világtársadalomnak, melynek sem katonai sem polgári muksenek, kizárólag élő emberjei — igen embertelen, csúnya alakja s ha Ofelsége, ami jó öreg királyunk visszatekint egy keveset az elmúlt idők már-már foszlado világába s nem mint aranyujtásos katona, hanem mint aranylelkű ember itél: Boroevics úr menni fog, Háruek pedig boldogan élhetnek majd azon az ösvényen, melyet Lujza leányuk ásott nekik.

Eltékinve attól, hogy Boroevics úr keté akarta metszeni Hártil alezredes életpályáját, éppen azon a ponton, amit „zenit”-nek szoktak nevezni, de a társadalom tenetjében új sirokat hantolt az alezredes gyermekei részére, akik pedig semmiesetre sem eredményezték ezt meg.

Ha Hártil Adolf császár és királyi alezredes nem úgy tett volna, mintaligyan tett, hanem talán elhagyta volna azt a nőt, akit szeretett, gyermekeivel együtt, ha odadobta volna azt a nőt a társadalom kóborló farkasainak, ma már nem eredményezné meg a ragyogó kardbojtot, de az ő nemcseselekedetei csak felemelnek őt, fel mindnyájunk fölébe.

A pofont pedig nem Hártil Lujza, nem Hártil alezredes lanya adta, hanem a törvénytelen gyermekek élő szobra, akik egy lényben összpontosították az ő lelküket s ez az egy lény jajdult fel a törvénytelen gyermekek ezrei nevében a világ előtt.

Aki pedig kapta, az nem Boroevics úr volt, hanem az embertelenség ércebe öntött alakja, aki nem a maga arcára, hanem a mindnyájukéra kapta meg a külön-külön pofont, habar csak kettő csattant is el.

Hártil Lujza kisasszony nyugodjon meg, teljesen megértettük cselekedetét, teljesen átértéztük sokat hanykódott lelkét, felindulását, haragját, szenvedését, mindent . . . mindent . . . ha elgondoljuk, mi is így tettünk volna.

Édesapja pedig álljon fel az emelvényre, hogy az igazi erkölcsös, becsületes társadalom rátűzhesse az ő becsületrendjét.

Kardos István.

Levélszokrény.

Az az érdeklődés, amely kezdetben megnyilvánult rovatunk iránt, ma sem csappant

meg és a sok oldalról jövő kérdezőkérés azt bizonyítja, hogy feltudtuk kelteni olvasó közönségünkben azt az érzést, amely az embert ingerli az ismeretlen, az újszerű dolog kifürkészésére.

Több helyről hallottunk olyan nyilatkozatokat, a melyek a „Levélszokrény” megszűnésére vonatkoztak. — Nos itt vagyunk; nem szűnt meg, csak szünetelt. Sajnálatos külső körülmények gátoltak meg bennünket abban, hogy a megkezdett energiával és szeretettel folytassuk munkánkat.

Itt vagyunk újra és előszedjük levelünk közül a legérdekesebbet, mondhatnók a legexotikusabbat. — Íme:

„Öntől tetzem függővé további elhatározásomat és teendőmet. Bizva éles ítélőképességében és megfontoltságában, amely eddigi válaszait kirívón jellemzi, nyugodtan terjesztem Ön elé az én ügyvezeteli ügyemet.

Van nekem egy testi-lelki jó barátom, valamikor iskolatársam, aki nemrégiben nősült. Felesége csinos, szemrevaló asszonyka. Én kissé kacérnak véltem. Ezt a gyanummal nem megerősítette, de valósággal ráduplázva mutatta meg az, hogy én kétségtelen bizonyítékot nyertem az iránt, miszerint az én kedves barátom akadályra talál, ha fejére akarja tenni cilinderét.

Ez a szomorú valóság. Barátomat felesége az én tudtommal és így beleegyezéssel csalja mintegy fél év óta. Helyzetem nem a legkellemesebb és ez a pikáns ízű tudás napról-napra erősebben gyötör. Nem tudom, hogy mit tegyek? Fölvilágosítsam-e a férjfeleségem esetleg egy családi drámának vessem meg az alapját? Vagy pedig hallgassak tovább is tűrve egy ravasz asszony gonosz játékát és engedve, hogy egy igen derek ember jószágának, az esküvő alkalmával lett fogadás megtartásában való hitének legyen az áldozata? — Avagy talán az lenne a helyes, ha az asszonyt fölvilágosítanám arról, hogy családja nem titok többé és megijeszteném, hogy folytatás esetén egy névtelen levél, stb. . . Még egy negyedik mód is állana előttem. Tudniflik odaállanék a házibarát elé és azt mondanám neki; „Uram, én mindent tudok. Hajlandó Ön ahahagyni ezt a viszonyt?” a válasz természetesen nem lehet más, mint igenlő.”

Ennyit a levélből, a többi már nem tartozik ide.

Hogy ezt a honyolult esetet tárgyilagosan elintézhessük és a nődem erényörnek a helyes utat megmutathassuk, sorra kell vennünk mind a négy módot.

A házibarát megriasztása nem vezetne célhoz. Ő ugyan ellépne, de az asszony igen hamar találva módot arra, hogy mással lépjen félre, amikor is valószínűleg óvatosabb lesz. Ez tehát nem fog megnyugvást szerezni a levélírónak.

Hasonló vagy még kevesebb eredménnyel érne el a nő felvilágosításával. A nő nemnek egyik veleszületett tulajdonsága a ravaszság és teletetés. Az asszony esküdni fog, hogy a csábító gonoszsága volt az oka a csalásnak és ő már régen szakítani kívánt, de az erőszakos, brutális fenyegetés, agyonlövés stb. . . . Őn ezt nagyon jól értik a asszonyok! Őn, a férfi hínni fog és azt gondolja, hogy mindent rendbehozott és megmentette barátjának nyugalalmát és becsületét, pedig az

asszony még ugyanaznap vigan fog kaczagni szeretőjével együtt az Őn és a férj butaságán. Be kell vallanunk, hogy jogosan.

Ilyképen kiközösölvélve a két esetleg célravezető utat elfutottunk ahhoz a kettőhöz, amely föltétlenül célravezet.

Elárulni mindent a férjnek vagy hallgatni úgy mint eddig — melyik a helyes? Mindakeitő és egyik sem. A feleletben nagy az ellentmondás. Azt kell néznünk, hogy mi lesz a következménye egyiknek és a másiknak.

Ha a férj nyugodt, higgadtan gondolkozó nyára polgár, aki nem a középkori romantika emőin nevelkedett, akkor a valóság földéritése esetén nem csap lármát, nem kiáltja világnak szégyenét, hanem megfogja titokban az ügyvédet és barátságosan így szól hozzá: „Az én asszonyom megunta a csendes lézket, ki akar belőle repülni. Én nem akadályozom. Elválok tőle.” Ha azonban nem aludt-tej, hanem vér van az ereiben, akkor bizony nem alszik egyet az esetre, hanem kidüllesztli a mellét és „Én is vagyok még velaki” kiáltással mihamar igyekezik összeköztetésbe kerülni a büntető törvénykönyvvel.

A titkos besugó úgy a válópör, mint a családi dráma esetén rosszul jár. Őt zaklatni fogják, kihallgatják és ő lesz az a harmadik, aki a két veszekedő civódásába beleszól. — Megveti mindenki, mert hiszen az árulkodónak ez a sorsa.

Igy azután szinte akaratlanul is elfutottunk oda, hogy a leghelyesebb — bár egyuttal a legerkölcstelenebb — megoldása az ügynek: a hallgatás. Mi lesz ennek a következménye? Semmi. Marad minden a régi ben a férj hínni fog továbbra is és a nő hát a nő — talán észre fogja venni még a levélíró is.

Megkell nyugtátnunk Önt, aki most túltengő érzékenykedésben szenved. Az ön esete, bár a körülményeknél fogva érdekes nagyon is mindennapi. — Az egyik észreveszi, hogy a másik nagy összeget lopott; nem jelentí föl, hanem azt mondja; „Osztozzunk! Nekem is jut, neked is és mindakeitén megelégedettek leszünk!”

Sapienti sat.

Bolygó.

HIREK

Itjusági Egyesület. Most vett értesülésünk szerint a szécsényi diákok ismét megalakították szünidei egyesületüket. — De mint hallottunk egy nagyobb diák is beavatkozik a kör autonóm ügyeibe, elfogadván az elnöki széket, miáltal mi a körnek a hagyományos önállóságát és fennállását veszélyben látjuk. — Nem avatkozunk bele az ifj. kör ügyeibe, de úgy véljük; jobb volna az ifjakat magukra hagyni, hogy egyéniségüket kifejtve önálló munkásságot fejtsenek ki.

Vívótanfolyam. Örömmel értesítjük a közönséget, hogy Gerevich Aladár budapesti vívótanár, a Vesselényi vívó clubb mestere, városunkban vívótanfolyamot kezdett, melyre már eddig is számosan jelentkeztek. A tanfolyam 2 hónapig tart. Tandíj egy hónapra 20 korona.

Majális. A Szécsényi iparos és kereskedő ifjúság önképző köre folyó hó 21-én (Vasárnap) zárkórú táncmulatsággal egybekötött majális rendez a rárósmulyadi fürdő kerthelyiségében. A vigalmi bizottság s a kör

tagjaiból alakult rendezőség mindent elkövet, hogy ezen majális műsora már előre is biztossá a körnek úgy erkölcsi és anyagi sikerét a közönségnek mindenkor tanúsított élénk részvételét s érdeklődését is.

A meghívók a napokban küldetnek szét. A séta hangversenyt a losonczi házi ezred adja meg, a tánczenét a fürdő cigányzenekara szolgáltatja. Külön vonat a hajnali órákban indul Nógrádszakal állomásról Balassagyarmatig.

Népgyűlés. A szécsényi választókerület egyesült ellenzéke folyó hó 7-én délután 5 órakor a Pulszky-féle kastély előtt ténnyelintakozó népgyűlést tart a melyen az országgyűlés egyesült ellenzékének megbízásából résztvesznek gróf Zichy Aladár, Putnoki Mór, Horváth Mihály, Csermák Ernő országgyűlési képviselők és Amhrozovich Lajos nyug. főispán. A szécsényi függetlenségi pártkör elnöksége a választókerület egyesült ellenzékének nevében falragaszokon tudatja a kerület polgárságának ezen népgyűlés célját és megtartásának idejét.

Összeeset leány. Kolrócz Anna csesi földművelő szülők gyermeke gondatlanság folytán oly súlyosan összeesett, hogy f. hó 4-én reggel sebeibe belehalt. A hazarmati kir. Orv. rendeletére a halottat felboncolták és szülei ellen a vizsgálatot elrendelték.

A sorsozás augusztusban lesz. A hadügyminiszter rendeletét intézett a hadkiegészítő parancsnokságokhoz s utasította őket, hogy tegyenek meg minden előkészületet arra, hogy augusztus első felében megtarthassák az országos sorsozást. Azért, tolták ki a terminum augusztusra, mert közbeszlik az aratás időszaka és az aratási munkálatokat nem akarják megzavarni. Természetesen a sorsozást már az újvéderőjavaslat alapján tartják meg, amely szerint Magyarország 136 ezer ujoncot állít ki.

Újabb adó a kisiparosokra. Az ország kisiparosai július elsejétől mélyebben nyulhatnak a zsebükbe s ha még maradt egy pár fillérjük a mi a drágasághoz megmaradt, elviszi most majd a kerületi munkásbiztosító pénztár. A munkásbiztosításról szóló törvény ugyanis úgy intézkedik, hogy a törvény első öt esztendejében a kisiparosok három százalékos járulék helyett csak két százalékos járulékot fizessenek munkásaik után. Ez az öt év most július elsején járt le.

Körmöcsányán holgár pénzt vernek. Az alsó-ausztriai Escompt társaság, továbbá a Pesti Magyar Kereskedelmi Bank és annak szőliai alapítása, a Bapue Generale de Bulgarie megbízást kapott a holgár kormánytól 2 millió frank értékű aranypénz verésére. Az érme felét Körmöcsányán, felét a bécsi pénzverdében fogják csinálni.

Előfizetési felhívás!

Kérjük mindazon tisztelt előfizetőinket a kiknek előfizetésük lejárt, hogy azt az illető postahivatalnál megújítani sziveskedjenek. Hogy lapunk további küldése fennakadást ne szenvedjen.

Sport.

Látványos. „A Szécsényi Ifjúsági football Club”, a mely a múlt esztendőben olyan szép fejlődésnek indult, már megtette az előkészületeket az idei szezonra. Alakuló gyűlést hét-

főn tartotta. A múlt évi választmány beszámolt az iskolai év alatt végzett működéséről és azután beadta lemondását. Az új választmány megválasztása után határozatokat tartott. Utasította a gyűlés az elnökséget, hogy a club első csapata részére 12 db. piros-fehér csilkos inget szerezzen be. Elhatározták, hogy a szokásos football mérkőzéseken kívül atletikai versenyeket is fognak rendezni. Mint minden esztendőben, úgy az idén is rendeznek, Kabaré előadással egybekötött táncmulatságot, melynek pontos idejéről még nem határoztak.

A tréningek a hétfői nappal hivatalosan is megkezdődtek. Naponként délután 6-tól 1/2-8 óráig tartják a vásártéren.

Ünnepek. A kevés megzaklatással uralkodó meleg időjárás alkalmat nyújt, hogy e kellemes, szép és hasznos sportot minnél többen űzzék. A múlt nyáron már egy kis úszó gárda alakult is, sőt úszóverseny is volt, amelyről azonban az érdeklődés hiánya miatt tudósítást nem hoztunk. Kellő számú jelentkező esetén az idei szezonban több versenyt is rendezünk, melyekről a közönséget e helyen fogjuk értesíteni. Tervbe van véve az Ipoly partján sátrak felállítás, hogy a hölgyeknek is adódjék alkalom a szabad fürdésre.

Futás. E helyen — sajnos — csak egy futóról emlékezhetünk meg. Az idén tört fel a budapesti versenyeken Emődi István, ki több alkalommal nagyon szép eredményeket ért el. Hogy fogalmat nyújthassunk képességeiről említjük meg egyik legszebb eredményét, mikor 100 yardot 11.6 másodperc alatt futott meg, mely tavot a magyar olimpiai bajnok: 10 másodperc alatt lette meg.

Vívás. A vívás terén is szép eredményről számolhatunk be. Az országos versenyeken ketten is képviselték városunkat: Barok Imre és Vadász Jenő. Barok Imre legutóbb a szegedi nemzetközi vívóversenyen ezüst érmet nyert, Vadász Jenő pedig a bécsi vívóversenyen ért el szép eredményt.

CSARNOK.

Helyi esetek.

—o—

Szigorló orvos.

Egyik földbirtokosunk fia, — ki orvosi pályára készülend — aminap hazajött vakációzni. Megérkezése után másnap reggel kiment a szülei tanyájára szétnézni. Egy tanyai asszonynak megbelegedett a leánya, behívta hát hozzá a fiatal szigorló orvost, aki bárha magyar születésű fiú és 20 évet töltött Magyarországon (de Bécsben iskolázott) nyelvünket csak ötve-véve beszélte.

A fiatal szigorló-orvos orvosi szokás szerint megnézte a beteg leány nyelvét, megtapogatta az ülerét, kikérdezte úgy-ahogy; aztán ümögött, de receptet nem írt, hanem fogta a botját és indult kifelé.

Az asszonynak, a ki kikísérte, mégis mondott ennyit:

— Nad baj megvan leánynak!

— Ne rémítsen el doktor úr, az isten szerelmére, hát mi baja van a leánynomnak?

— Nad has!

— Náthás? Az semmi. Csak soha nagyobb baja ne legyen! Hisz az nem is betegség, az semmi.

...

Varsányi paraszt.

A múlt napokban egy varsányi paraszt — valami napszámosféle — vállán egy kapával, hallagott piacunkon. Közben beléért kiadóhivatalunkba s kért három krajcárért egy pakli dohányt.

— Nincs dohányunk, bácsi, azt nem árulunk.

— Nincs-e! — csodálkozik a paraszt. Aztán nagyott káromkodva, visszaszól:

— Hát akkó' mé' nem írják ki.

—yl

Szerkesztő üzenet.

Kérlek. Viharos derűtség közt konstatáljuk, hogy uraságodnak a humor iránt feltűnő érteke vagy, mivelbogy a „Helyi strófák” című versének utolsó sorában a folytatást is megígérte. Köszönjük.

„Byta” Ami készült, nem mulott. — Jó egészséget kívánunk. A kért lappédányokat útnak indítottuk.

Szerkesztésért a kiadó felelős.

— Befűzhető! —
— Penészmentes! —

P
E
R
G
A
M
E
N
T

— Különféle —
— minőségben —

P E R G A M E N T

— Kapható: —
Glatstein Adolf

papírüzletében
— Szécsény. —

Bérbeadó ház!

Szécsényben a Királyutcában Tersztyánszky István háza és kertje folyó évi október 1-től bérbeadó.

Aki

olcsó pénzért

— kitűnő gyógy- és borvizet —
akar inni, az

igyék gyógyi gyógy- és borvizet,

mely kitűnő hatásának bizonyult az emésztési zavarok, gyomorsavanyúság, bélrenyheség, gyomorégés, gyomor- hólyaghurul, elhízottság, cukorbetegség és reumatikus bántalmaknál.

Egyedüli elárulása!
Várad Rezső kereskedésében
o— Szécsény. —o

Hirdetések jutányosan felvételnek a hírlapban.

Konyhában, szobában

egyaránt alkalmas, felállítható papír

LÉGYÖLŐ

jó minőségben kapható

10 fillérért

Glattstein Adolf

papírkereskedésben.

Eladó ház

Szécsényben,

a Komjáthy Károly-féle ház

— szabadkézből eladó. —

Ertekezni lehet:

Zubovits Istvánnál.

A Dr. G. Schmidt

főorzs és tisztiorvos féle

FÜLLOLAJ

gyorsan- és alaposan gyógyít időszekos sü-
kötetget, fülfajást, fülzúgást és nagyothallást
még idült esetekben is.

Egyedül kapható üvege 4 K.-ért

Török József

gyógyszertárában Budapest, Király-utca 12.

Rárósmulyadi vasas-szénsavas fürdő

természetes vasas-szénsavas fürdő és üdülőhely.

Posta, távirtda- és vasútállomás: Nógrád-Szakal.

Fékszik 345 méternyire a tenger színe fölött; a szelek ellen teljesen védett
kies fekvésű völgyben, az Ipoly folyó mellett. — Szakaltól 20 percnyire.

Sormentes levegő.

Sondozott sétányok.

A fürdő telepen ujonnan épített modern szálloda.

Kitünő vendéglő, feltünő olcsó árak. Naponta cigányzene, kellemes szórakozás.

A fürdő a szezon alatt állandóan nyitva van.

GLATTSTEIN ADOLF

könyvnyomdája, könyv- és papírkereskedése

Rákóczi-út 565. szám.

SZÉCSÉNY.

Rákóczi-út 565. szám.

Névjegyek,

lakodalmi- és

báli meghívók, el-

jegyzési- és üzleti ér-

tesítések, gyászjelentések

és kisebb rendelések

azonnal szállíttatnak.

Készít minden a könyvnyomdászati szak-

mába vágó munkákat modern

és szakszerű kivitelben,

jutányos árak

mellett.

Vizfestékek,

rajz-eszközök,

mindenféle ironok,

jelzőkréták, tollszárok,

tenták, és szép tentatartók

nagy választékban és

olcsó áron kaphatók.